

Úvodníček

Tak a je tu to, počkejte, jak že se tomu říká ? Již jsem si vzpomněl. Škola. Po prázdninách se toto veselé zaměstnání žáků opět vrátilo. Vždy, když jsem se vracel z prázdnin, tak jsem se díval, zda náhodou ta hrozná budova školy nespadla. A jako na potvoru – nespadla. Tak jsem na záda nasadil brašničku a prvního září před osmou hodinou, stejně jako ostatní, klusal do školy. A Vás to dnes potkalo také.

Ale odpoledne je trochu veselejší – probíhá první schůzka. Myslím, že toto Týpko se Vám dostane do rukou těsně před tím, než začnu promítat fotografie z tábora. Tak to si užijete, protože jsou opravdu podařené.

Ještě bych chtěl připomenout, že je nutno co nejdříve zaplatit oddílové příspěvky ve výši 500,- Kč.

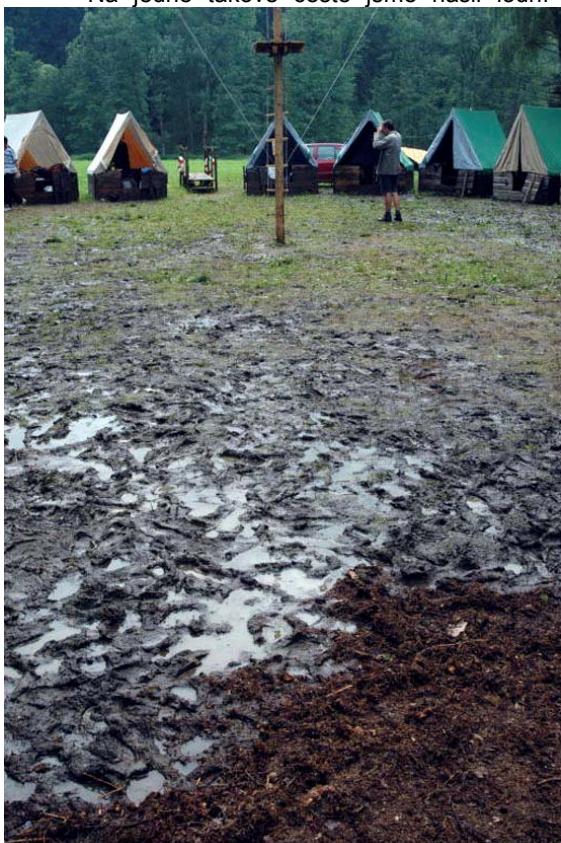
Kosa

Tábor - Lesná

Když nastal den rozdaných vysvědčení, nastal i den odjezdu na tábor. Letos po dlouhé době nezvykle vlakem. Sešli jsme se na hlavním nádraží zamávali maminkám a tatínkům a odjeli na měsíc vstříc novému dobrodružství. Dozvěděli jsme se, že jsme ztroskotali na pustém ostrově a jali se stavět tábor. Kapitán nás rozdělil do tří úderných skupin. Ty se jmenovaly: Rumové bratrstvo,

Pirátský Růženky a Pirat's boys. Pak nás pasoval na námořníky.

První dny naše skupiny tahaly zásoby z lodí a seznamovaly se s tamější krajinou. Na jedné takové cestě jsme našli lodní

deník jakéhosi kapitána, který tu byl se svou posádkou před námi. Deník byl napsán nám nesrozumitelně, tak se ho ujal Vigo překládat a každý večer nám předčítal radosti i starosti našich předchůdců, které

pravděpodobně čekaly i nás. Jeden večer jsme shlédlí jakési divadlo a zjistili, že na ostrově vládl bůh Orb. V poklidu žil na

ostrově se svými lidmi, ale jednoho dne se na poradě neshodl s bratrem Zolgottem, který byl hamížný. Ten se rozhodl proti Orbovi bojovat. Nebylo to jen divadlo. Zol se snažil nás získat na svou stranu, ale dřina, o které mluvil, nás odradila, a tak jsme s ním začali bojovat. Orb nám pomáhal, domníval se, že bychom mohli jít k Zolovi do chrámu a přímo tam ho zničit. Mýlil se. Získali jsme sice vše potřebné a dostali se tam, ale Zol se nám však jen vysmál a uvěznil nás. To netrvalo dlouho, jelikož tam byl jakýsi neutrální člověk, tedy ani spřízněnec Orba ani Zola. Ten, který vysvobodil naší

skupinu, se jmenoval Mokrovbotech. Po cestě byla tma, a tak jsme se snažili rozdělat oheň. To se nám nepodařilo, ale i

tak jsme došli po tmě do tábora. Zjistili jsme, že k zneškodnění Zola musíme provést obřad. Spojili jsme tedy své síly a to tak, že jsme namočili ruku do kotle a obtiskli na plátno. A také na vlastní oči jsme viděli, jak Zolgott zahynul.

Tak uplynula první polovina tábora a přišel návštěvní den. Den plný jídla, čistého oblečení a rodičů. Tento den uplynul rychle a už tu byly další potíže. Přestala tечt voda. Vydali jsme se k prameni. Na prameni byl obrovský kámen. Orb nám poradil, abychom ho vzali do

tábora a střežili ho. Nedávali jsme na něj velký pozor, a než jsme se nadáli, šutr byl pryč. Jak se později zjistilo, byla to osudová chyba. Začali jsme ho hledat, ale už bylo pozdě. Našli jsme jenom

rozlámané kusy. Pak se stalo něco nevídáneho. V kameni bylo Zolgottovo srdce a on se znova zhmotnil. A nám

nezbylo nic jiného, než se začít poohlížet po dalším možném zlikvidování. Orb viděl jediné východisko v tom, abychom se vrátili v čase a našli tam jeho za mlada. Síly

Orbu a Zolu se na ostrově museli vyrovnat.

Jeden bez druhého nemůže existovat, stejně tak nemůže ani jeden druhého převyšovat. A tak se stalo. Vrátili jsme se v čase a našli

Orba, cestou jsme si všimli rybáře, bylo neuvěřitelné zjistit, kde všude se daly lovit ryby za vlády Orba. Orb nám řekl, že pro vyrovnání vah je potřeba voda z dobrého a zlého pramene. Protože po návštěvním dni jsme byli jen dvě úderné skupiny, a to Princezničky a sedmikráska a Mořské krávy, vydali jsme se každá k jednomu. U pramene jsme nabrali vodu do nádob (tedy nafukovacích balónků) a snažili se ji přenést k váhám. Cestou na nás útočili Zolovi lidé, ale nějakou se přinést přeci jen povedlo. Dali jsme ji do

vah a ty vyrovnaly se a daly nám svitky papíru, které jsme měli večer za táborařstvem přečíst. Když jsme se vrátili do tábora už tam stála loď, tedy opravdový důkaz, že se vyrovnání vah podařilo. Večer jsme přečetli říkanky a síly se definitivně vyrovnaly a ostrov skončil v hlubinách. Na lodi proběhlo pasování dvou námořníků na poručíky. Celotáborová hra skončila. Pak se ještě boral náš skutečný tábor a potom jsme skutečně odjeli i my za maminkami a tatínky zpět do Prahy.

Jana zvaná Prkoška

Přezdívka

aneb kterak se Kokeš Kokešem stal

Jistě jste si všimli, že tohoto titulku jste si v Týpku ještě nikdy nevšimli. A vskutku! Je to skutečně zbrusu nová rubrika. Nu řekněte, nezajímá vás, jak přišli Kosa, Ikarus, Hudla, Vigo a další ke svým přezdívкам?

Nebo si myslíte, že víte vše o vzniku všech

přezdívek? Historie některých přezdívek bývá někdy dlouhá a zapeklitá. Tedy, v článku pod tímto titulkem vás v průběhu roku seznámím s těmi nejzajímavějšími, nejkomplikovanějšími, nejbizarnějšími i nejpochopitelnějšími příběhy. Vyprávět o přezdívkách vám budou vždy nositelé přezdívek, ale prostor k vyjádření dostanou i tvůrci.

Tak tedy, Kokeši, vyprávěj
(od této chvíle až do konce článku vše, co je tučné nebo kurzívou je můj komentář, zbytek je Kokešova zpověď – pozn. morče)

Když jsem v devíti letech přišel do oddílu a vyrazil jsem na svůj první vícemenní výlet, dozvěděl jsem se, že nejsem zcela sám sebou, nýbrž jsem dvojníkem jistého makaka,

který do oddílu krátce chodil a dokonce byl i na táboře, jenž se konal před mým příchodem (pro pamětníky: hrála se stavba transamerické železnice). Pak nejspíš vyhlásil, že už ho to nebaví a pionýrské činnosti se dále nevěnoval.

Řekněme si něco blíže o tomto makakovi, protože on je vlastně prapůvodcem mé nynější přezdívky: Byl to synovec (tuším, možná byl v jiném přibuzenském vztahu) vedoucího, jež se zval Šárek. A jmenoval se Míša. Bystřejší z vás již jistě vytušili, že prohozením slabik ve slově Míša vznikne slovo Šamí, které se velmi podobá koňskému Šemík. A tak se mu také říkalo. A mně se díky naší podobě a jeho odchodu nemohlo stát nic jiného, než že se mi začalo také říkat Šemík.

To ovšem není má současná přezdívka, jak jistě každý snadno nahlédne. Šemík se totiž po několika (asi pěti a půl) letech zvrátil v Mikeše, to když si Simon řečený Hugo nebyl schopen zapamatovat slovo Šemík a nazval mě Mikešem. Kupodivu se to

ujalo a já tomu, z důvodů známých jen několika málo vyvoleným, ani nijak nebránil. To jsem ale ještě netušil, co se stane na jaržákách na Čiháku.

Nu, zkrátka byl veselý večerní program, který mě, jakožto nejstaršího makaka velmi bavil. A tak se stalo, že jsem byl hanlivě pojmenován Kokešem, nejspíše vzhledem ke svým schopnostem. Jakožto známý

strateg jsem se přezdívece nikterak nebránil, protože dobře vím, že čím více se člověk brání, tím spíše přezdívku obdrží.

Ale dopadlo to, jak to dopadlo, hlavně díky mohutné kampani ze strany Čárlího a Kosy, takže mě bez ostychu můžete nazývat Kokešem.

Dobrá, ostých

stranou, ještě by nás zajímalo, byly-li nějaké školní přezdívky

Takže ve škole jsem měl přezdívku Bazi (což je zkratka z Bazika, kdo nepochopil...). Ale to není nic divného, takhle zkráceně jsme se nazývali všichni (například Vrabec byl Vrábí a Bém se zkrátilo na Bémi). Ted' mě napadlo, jestli jste někde slyšeli zapovězené slovo

Kozmen, tak to vzniklo z výrazu

Kosmen, které bylo přezdívkom pro spolužáka Kosinu a až později se ukázalo, že je toto slovo docela dobře použitelné i v oddíle.

Použitelné sice je, ale nepoužívejte ho.

Ještě nám prozraď, kohopak jsi obdařil přezdívkou?

Šlo téměř vždy o kolektivní činnost. S Boháčem a Delfínama jsme vyvinuli slovo Stardog (složenina slov Starosta – jež vystihovala způsoby chování, a Bulldog – tato část se pro změnu týkala vzhledu). Dále jsme s Marcelem vyvinuli Ještěče (tady se Kokeš nerozepsal, ale tuším že to je zkrácenina ještěrky), přidělil jsem Herodese, ale to jinak nešlo, pak jsem s Kosou vyformuloval slovo Ciblín (to je taková abecední řada Albín, Blbín a Ciblín – přezdívka Blbín se nám zdála moc drsná, tak jsme postoupili dále v řadě). Nu a poslední u čeho si troufám přiznat spolupráci je Pucek, kteréhož jsme identifikovali s Hobem (a možná i s Martinem, těžko říct). Jo a ještě mě napadla výborná přezdívka Černobyl, ale

to je prý nevhodný a já furt nevím proč.

...kdo si přeje vygenerovat od Kokeše nějakou prima přezdívku, hlaste se u něj, očividně má praxi

Tak za měsíc nashledanou u další přezdívky.

morče

Foto? No totol!

Po krátké odmlce je tu opět vaše oblíbená rubrika a s ní nové a neokoukané fotky. Letní prázdniny bývají zpravidla dobou, kdy si chudí studenti přivydělávají na různých brigádách. Nejinak tomu letos bylo i v případě Hobá, o čemž se dozvítě v následujícím článku.

než za rok kopání pro Telecom. Hobo tedy dlouho neotálel a vzal první roli, která se naskytla – šlo o reklamu na sprej proti hmyzu zvaný Muchobij. To ovšem Hobo ještě netušil, že bude hrát komára určeného k zahubení dotyčným prostředkem. První podmínkou pro tuto roli bylo, že musel kompletně do hola, aby bylo dosaženo komářího zjevu. S tím Hobo velký problém neměl, neboť se bez vlasového pokryvu vyskytuje poměrně často a navíc usoudil, že je čas na letní sestříh. A mohlo se to čít. Shodou okolností se v klíčové scéně použití spreje objevil i Čárlí, který původně mířil na letní kurz první pomoci při kousnutí krtonožkou, ale

Jak jsem již zmínil, i Hobo se letos rozhodl získat pář korun navíc. Samozřejmě se v první řadě zamyslel, jak by to šlo zaonačit bez práce. A nápad se dostavil: účinkování v reklamě! Stačí říct jednu větu na kameru a peněz je za to víc

v rychlosti (měl zpoždění) si spletěl dveře. Když mu režisér strčil do ruky sprej Muchobij, nenechal se vyvést z míry a ochotně se s ním pustil do Hobá, domnívaje se, že jde o figuranta předstírajícího otravu krtonožkou. Hobo se

své role zasaženého komára zhstil vskutku profesionálně (jak ostatně vidíte na snímku), z velké míry díky skutečné sile zmiňovaného spreje (byl nelegálně testován na zvířatech a z početné skupiny zvířat přežil jeho působení pouze slon). Kupodivu však Hobo vyvázl bez vážnější újmy na zdraví, neboť jak sám řekl, když přežil celý měsíc ve stanu se svými

ponožkami, jen tak něco ho nerozhází. Takže jediný zklamaný byl nakonec Čárlí, který kvůli natáčení nestihl výše uvedený kurz a dorazil pouze na navazující přednášku o první pomoci při poslantání velbloudem.

Marcel

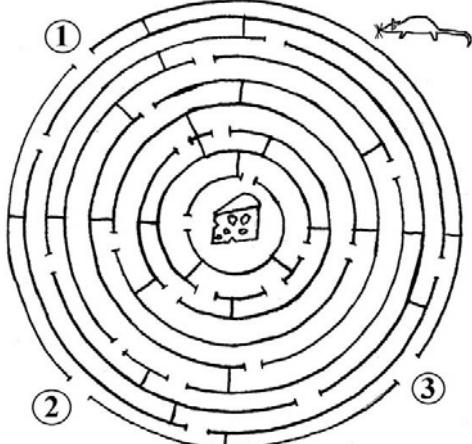
Luštěnky

Doufám, drazí luštětelé, že jste přes prázdniny příliš nezlenivěli. Ale od čeho jiného by vlastně prázdniny byly. Samozřejmě já, coby autor, jsem také zlenivěla, takže rozjedeme luštěnky jen tak pozvolna, abychom se od toho neodradili. To by byla škoda.

A aby se vám luštělo lépe, tak vyhlašuju **soutěž**. Platí jen pro tento měsíc a postup k získání výhry (čokolády) je tento: 1) vylušti luštěnky 2) správná řešení sepiš a podepiš 4) správná a podepsaná řešení vlož do bedničky B na klubovně

nebo mi je pošli mailem na dorce@centrum.cz 5) čekej, zda moje nezaujatá ruka bez dohledu notáře vylosuje tvé řešení. Pokud se tak stane,

získáš odměnu. V případě, že se soutěže nikdo nezúčastní, získám odměnu já. (bod 3 je tajný a Dora jej nikomu neřekne)

Nuže, připrav se, ...a luští!

1) Zjistěte, kterým vchodem musí myška vlézt do bludiště, aby se dostala k sýru

2) Dokážete rozdělit čtverec na 13 stejných dílů? (chci řešení, nikoli odpověď ano/ne)

3) Máte řeku. Na jednom břehu je pasáček ovcí, vlk, koza, zelí a lodička. Vlk by rád sežral kozu, koza si dělá zálusky na zelí. Do lodičky může pasáček vzít jen jedno zvíře nebo zelí. Dvě zvířata nebo zvíře a zelí se na lodičku najednou nevejdou. Koza ani vlk pálkovat překvapivě neumí.

Jak dostane pasáček vlka, kozu i zelí na druhou stranu tak, aby na jednom břehu nikdy nebyla koza s vlkem nebo se zelím bez dohledu pasáčka?

Navyluštěnou se těší

morče

Bodování

Nebojte, i letos bude. I ceny pro první tři místa budou. Co dodat?

3...2...1...Start!

b&b (Bigo a Bužú)

KOČOVNÍK & OSMAK

